

Week 11

“Wij dan gerechtvaardigd zijnde uit het geloof, hebben vrede bij God door onze Heere Jezus Christus; door Welke wij ook de toeleiding hebben door het geloof tot deze genade, in welke wij staan, en roemen in de hoop der heerlijkheid Gods, Rom. 5:1-2”

De Apostel Paulus begint deze brief met een heerlijk en schoon getuigenis, nadat hij in de voorgaande brieven uiteen gezet heeft dat de ganse wereld voor God verdoemelijk is – Rom. 3, en dat God alleen de goddelozen rechtvaardigt – Rom. 4:4. In Romeinen 4 heeft de Apostel de gelovige Abraham als voorbeeld gesteld wat betreft de werking van het ware geloof. Namelijk: *“Doch dengene die niet werkt, maar gelooft in Hem, Die den goddeloze rechtvaardigt, wordt zijn geloof gerekend tot rechtvaardigheid. – Rom. 4:5.”* En Abraham geloofde God, en het is hem gerekend tot rechtvaardigheid. – Rom. 4:3. De Apostel Paulus maakt hier een tegenstelling, wat betreft de Joodse Christenen die uit de besnijdenis waren. Zij dachten Abrahams zaad te zijn, door nog te roemen in de besnijdenis, en niet in de voorhuid. Maar zegt de Apostel, toen Abraham gerechtvaardigd werd, was hij nog in de voorhuid, en niet in de besnijdenis. – Rom. 4:10. Dit schrijft de Apostel, om te laten zien dat niet alleen tot de Joden, maar ook tot de heidenen de belofte van het Evangelie gekomen is. Namelijk, de vergeving der zonden en het recht op het eeuwige leven door het geloof in Jezus Christus. Wanneer wij dan een ogenblik willen stilstaan bij het bovenstaande Schriftgedeelte, moeten we deze waarheid vasthouden: *“Er is geen waar zaligmakend geloof buiten de rechtvaardigmaking om, want Christus openbaart Zichzelf altijd als het Einde der wet, tot rechtvaardigheid, ja, tot onze rechtvaardigheid, een iegelijk die gelooft.”* Als een verloren ziel gevonden wordt door Christus, dan geschiedt dit altijd in en door de vergeving van al zijn zonden. Hoe vindt een verloren ziel nu het leven in Christus? Hierin liggen twee belangrijke zaken opgesloten. Ten eerste krijgt de ziel een zaligmakende openbaring van Jezus Christus, en mag ze Hem zien, door nieuw licht, ja, door Goddelijk licht geopenbaard, dat ontstoken wordt in de ziel – Joh. 17:3. Er is een tweemaal openbaring van Christus. Namelijk een voorwerpelijke openbaring van Hem in het Evangelie, die wordt ondervonden en ervaren aan allen die het Woord Gods horen en lezen. Daarnaast is er een onderwerpelijke openbaring van Christus in het Evangelie. De ogen van de ziel worden geopend, zodat de ziel ziet wat er openbaar gemaakt wordt. Dit laatste is het vinden van Christus in het Evangelie. Met een voorwerpelijke openbaring gaat een ziel eeuwig verloren, omdat hij niet verenigd is met Christus door een waar geloof. Alleen wanneer Christus aan een verloren ziel wordt geopenbaard met Goddelijk licht bestraald, heeft hij Christus gevonden. De ziel aanschouwt Hem dan in Zijn schoonheid en heerlijkheid, als de Persoon IMMANUËL, GOD MET ONS. Een voortreffelijke Persoon geliefde lezer, Die Zijn gelijke niet heeft en Die de banier draagt boven tienduizend – Hoogl. 5:10. De ziel die Christus vindt, vindt in Zijn Goddelijke natuur het eeuwige leven. Hij ziet Hem als de Zoon van God, en tevens het Beeld van God, want Hij is het Afschijnsel Zijner heerlijkheid en het uitgedrukte Beeld Zijner zelfstandigheid – Hebr. 1:3. In Zijn menselijke natuur ziet Hij hem als onze Bloedverwant, onbesmet en afgescheiden van alle zondaren. Want hoewel Hij in alles verzocht is geworden, is Hij in geen gevallen. De ziel vindt Hem als in het binnenste heiligdom, waar God de zondaar ontmoet om vrede te sluiten. Zij ziet Hem als de Persoon door de Vader aangewezen om de breuk te helen en te herstellen die door de zonde geslagen is, als de grote Borg voor de schuld van zondaren en de heerlijkheid van God. Oh! Wat een verloren ziel ziet in Christus, is onbevattelijk. Een alles overtreffende heerlijkheid, schoonheid en beminlijkheid. Beminlijk in Zijn Ambten, in Zijn naturen, in Zijn leven en sterven. De wereld ziet geen schoonheid in Hem waarom zij Hem zouden begeren. Zij ziet meer schoonheid in vleselijke en wereldse zaken dan in Hem. Maar zodra een verloren ziel Hem mag vinden, ziet ze meer beminlijkheid in Hem dan in alle mensen en zaken saámgebonden. Als Zijn grote uitnemendheid en heerlijkheid geopenbaard wordt, verbleekt en verdwijnt alle geschapen heerlijkheid, zoals de zon het kaarslicht doet verbleken en de sterren doet doven. Een verloren ziel vindt tevens in Hem een volheid van genade die al zijn nooddrufften vervult. Want dit is het welbehagen des Vaders geweest, dat in Hem al de volheid wonen zou. - Kol. 1:19. Als een verloren ziel, die God kwijtgeraakt is, Hem vindt, vindt ze God in Hem. – Joh. 14:11. Oh! Als Christus zo aan de ziel wordt geopenbaard en de ziel Hem mag zien, neemt zij Hem terstond aan door een waar geloof, door een geschonken geloof. Deze twee zaken zijn zo met elkaar verbonden dat niemand Christus kan aannemen, zonder deze openbaring. Mensen kunnen een

Christus beminnen die zij niet gezien hebben, maar geen onbekende Christus. Daarenboven zullen allen aan wie Christus geopenbaard wordt, Hem ook aannemen. – Joh. 4:10. Maar wanneer wordt Christus aan de ziel geopenbaard? Christus wordt pas aan de ziel geopenbaard als zij geheel goddeloos en reddeloos is, en geheel verloren is in eigen oog. Van nature is Christus niet geschikt voor onze toestand. Wij willen namelijk niet dat zijn, wat nodig is om door Christus opgezocht en gevonden te worden. Namelijk, goddeloos, reddeloos, geen hoop meer hebbende en zonder God in deze wereld, verkerende in het land van de schaduwen des doods. Wanneer iemand zwaar honger lijdt, hoeft hij slechts voedsel te zien om te gaan eten. Zo is het nu ook wanneer Christus aan een verloren ziel wordt geopenbaard, hij zal Hem terstond omhelzen en aannemen. Geliefden! Dit gaat altijd gepaard met een hartveroverende kracht, gelijk onze Dordtse vaders beschreven hebben in het stuk van de wedergeboorte. Namelijk zulk een Geestes kracht, die in haar werking niet minder noch geringer is dan de schepping, of de opwekking der doden. Deze Goddelijke kracht, die ondervonden wordt in een verloren ziel beweegt hem er toe om Christus te omhelzen en Hem aan te nemen.

Zij die Christus niet aangenomen hebben, zijn ook nooit door Hem gevonden en hebben evenmin Zijn heerlijkheid aanschouwd. Anderen schijnen Hem te kennen en Zijn weg gezocht te hebben, maar hebben Hem daarna de rug toegekeerd. – 2 Petr. 2:22. Hij is hun echter nooit geopenbaard, hoe lang ze ook hebben verkeerdt bij de poorten der Wijsheid. – 1 Kor. 2:8. Zij zijn gekomen tot de Deur, in het buitenste voorhof van gebed, de avondmaalstafel, en een mooie, schone belijdenis. Zij zijn echter nooit gekomen in het binnenste voorhof, zodat ze de Koning zagen in Zijn schoonheid en heerlijkheid. Zij verachten degenen die spreken over ontmoetingen en openbaringen van Christus in de ziel, maar hoewel zij dezulken verachtten moeten zij in het diepst van hun hart ondervinden dat er iets groots in de dienst van God dat zij tot op heden nog nooit hebben gekend. Hoewel ze deze zaken verachten, weten zij niet wat ze verachten. Och! Als ze toch eens mochten ondervinden wat zij niet kennen, zouden ze net zo lief de dood en de hel omhelzen en hun eigen leven vergooien, als doen wat ze nu doen. Hoe kunt u weten of u door Hem gevonden bent, en of u Hem aangenomen heeft? Als Hij u zo geopenbaard is, dat u Hem moest aannemen als het laatste middel en het enige middel tot uw zaligheid, dan heeft u Hem gevonden en zult u eeuwig gelukkig zijn. Met meer hoeft het niet, en met minder kan het niet. Echt waar geliefde lezer! Zij die eenmaal een zaligmakende openbaring van Christus ontvangen hebben, zullen altijd meer van Hem begeren te zien, tot ze Hem zien zoals Hij is. De Apostel Paulus kende veel van Christus, maar zijn oog was niet verzadigd met zien. Zijn leven was Christus, zijn leven lag in de kennis van Christus. Want in kennen geliefde lezer, ligt de gehele godsdienst. Och! Velen willen Hem niet kennen, omdat zij niet goddeloos en reddeloos willen zijn. Zij verharderen in hun ongelof, dat wil zegen dat zij niet in Christus willen geloven, Hem niet willen aannemen, omhelzen en aanvaarden als hun eigen Zaligmaker. Naānam werd zeer toornig, toen Elisa tot hem een bode zonde, die tot hem zei: Ga heen en was u zevenmaal in de Jordaan, en uw vlees zal wederkomen, en gij zult rein zijn. Naāman zei toen bij zichzelf: Zijn niet Abana en Farpar, de rivieren van Damaskus, beter dan alle wateren van Israēl, zou ik mij niet kunnen wassen en rein worden? *“Zo wende hij zich, en toog weg met grimmigheid”* – 2 Kon.. 5:10. Zo gaat het nu bij allen die horen dat Christus, de Weg, de Waarheid en het Leven is. Zij zoeken het leven en de zaligheid op andere wegen. Dat doen alle ongelovigen die zichzelf niet overgeven aan totale wanhoop. Zij keren Christus dagelijks de rug toe, en doen hun ziel zo geweld aan. Dit doen ze in de weg van de wet of het verbond der werken. Ze zoeken het leven namelijk in de werken. Op deze weg zitten alle mensen van nature, en zij blijven daar ook op, totdat de genade Gods hen brengt tot Jezus Christus. Hun ijver is slechts een wettische ijver, en dikwijls niet eens voor hun eigen zaligheid, maar om eer en aanzien te verkrijgen bij de mensen. Toch verwachten zij op grond van hun werken en niet op grond van hun aandeel in het bloed van Christus, genade bij God te vinden. Dit moedwillig verachten van Christus getuigt van groot ongelof geliefde lezer. *“Want indien de rechtvaardigheid door de wet is, zo is dan Christus tevergeefs gestorven. – Gal. 2:21.”*

Geliefde lezer! Is uw ziel gebracht tot het geloof, tot de aanneming en de omhelzing van Jezus Christus, Die u in het Evangelie wordt aangeboden? Velen hebben een geloof in de wet, en stellen zich daarin gerust dat zij enige uiterlijke kenmerken vertonen van de ware Kerk. Maar in Christus roemen ze niet, omdat Hij hen nog nooit zaligmakend geopenbaard is. Oh! Kent u deze Christus niet door een zaligmakende openbaring? Dan zult u eeuwig omkomen. De ziel zal zeker verloren gaan als Hij Christus niet kent, want Hij is de enige Weg tot de Vader en er is geen zaligheid in een ander. Hoe kunt u een zaligmakende openbaring van Christus verkrijgen? Sta naar zelfkennis, naar kennis van uw zondigheid en ellende. Leg uw hart, leven en staat naast de regel van Gods heilige wet. Bedenk daartoe dat wij pas naar een dokter gaan, als we weten dat we ziek zijn. Zo zijn overtuigingen ook de weg tot de zaligheid. Tracht Hem te vinden in Zijn geschreven Woord, de Schriften, want die zijn het

die van Hem getuigen. Gods Woord is het beste middel tot onze verlichting “Want de opening Uwer woorden geeft licht, de slechten verstandig makende. – Ps. 119:130.” Ontloop uw straf niet, maar valt uw Rechter te voet, als een gans onwaardige, op genade of ongenade. Nu is het nog de welaangemane tijd, en de dag der zaligheid. Haast u toch, en spoed u om uws levenswil, want de dag is reeds nabij waarin Hij niet meer gevonden kan worden en zondaren het leven niet meer verkrijgen kunnen. Dit is een ernstig woord: *“Dewijl Ik geroepen heb, en gijlieden geweigerd hebt; mijn hand uitgestrekt heb, en er niemand was, die opmerkte. Zo zal ik ook in ulieder verderf lachen; Ik zal spotten wanneer uw vreze komt. – Spr. 1:24-26.”*

Bij het lezen van de bovenstaande woorden zouden onze knieën verbrijzeld moeten worden, en zou er geen lach meer op ons gezicht mogen komen voordat we behouden zijn in Christus. O! Denk aan de dood! Denk aan het oordeel! Nog even, en de tijd zal er niet meer zijn en wat zal er dan van u worden, als Christus u niet geschonken is als uw eigen Zaligmaker. Denkt u, dat Christus u zal sparen? Nee, Hij die u geschapen heeft zal geen medelijden meer met u hebben. Als u niet van Christus bent, en als Hij niet uw gerechtigheid is, zal Christus zelf Zijn vloek over u uitspreken. Kunt u deze gedachte nog verdragen, vervloekt te worden door Christus? Kunt u het verdragen als u te horen krijgt: “Gaaf weg van Mij, gij vervloekten, in het eeuwige vuur, dat voor de duivel en zijn engelen bereid is.” Kunt u leven in een eeuwige gloed en een verterend vuur waar de worm niet meer sterft? Oh! Welk een verschrikkelijke en hartdoorborende gedachte! Vraag het maar aan wedergeboren zielen die somtijds moeten treuren om de afwezigheid van God, en die in donkerheid hun weg bewandelen en geen licht meer zien, al is het maar voor een aantal dagen of een aantal uur. Zie hoe zij Hem zoeken met berouw en droefheid en Hem achterna kleven de gehele dag. Als het al zo vreselijk is, de aanwezigheid van Christus slechts voor een dag aan de ziel te verliezen, wat moet het dan wel niet zijn tot in alle eeuwigheid van Hem verbannen te zijn? Maar zo moet het toch ook gaan, als Christus niet de uwe is. Want aan Gods gerechtigheid moet voldaan worden, en als Christus gerechtigheid u hier niet wordt geschonken, toegerekend en wordt toegepast, moet u hiernamaals eeuwig aan het recht Gods voldoen in de helse pijnen en kwellingen. Christus zelf zal u naar die plaats verbannen. Hoe smartelijk is deze gedachte geliefde lezer! Daarom, wetende de schrik des Heeren, die een mens beweegt tot het geloof, laat u met God verzoenen in Christus, en dat u nooit zou kunnen rusten voordat u kunt zeggen: “Hij de mijne, en ik de Zijne!” Zijn er nog ontwaakte zondaren, die vrezen dat Christus niet voor hen gekomen is vanwege de grootheid hunner zonden? U hoeft niet te vrezen voor de grootheid en het aantal van uw zonden. Want u bent een zondaar, en ik ben het ook. Bent u de grootste van alle zondaren, ik ben het ook. Laat toch niet af te roepen om genade, want de grootste der zondaren zijn welkom bij Jezus Christus. Veracht Hem toch niet, want er is geen andere Naam onder de Hemel gegeven tot onze zaligheid.

Kom dan, hoereeders, tollenaren en zondaren. Kom en geloof in Jezus Christus. Hoewel de hele wereld u veracht en u buitensluit, toch zal Hij zich zekerlijk over u ontfermen als u tot Hem de toevlucht neemt als uw laatste en enigste middel tot uw zaligheid. Oh! Verbazingwekkende, oh, oneindige genade! Haast u zondaars, haast u toch en spoed u om uws levenswil. En u die Christus gevonden hebt, als het einde der wet, tot uw rechtvaardigheid. Leert van Hem dat Hij zachtmoedig is en nederig van hart. Zijn last blijft licht, en zijn juk blijft zacht, ook na ontvangen genade. Wij maken er dikwijls weer een hard juk van door terug te keren naar de eerste beginselen der wet. Maar werp de dienstmaagd uit, want de vrije zal geenszins erven met de dienstbare. Want de dienstbare is niet uit het geloof, maar uit de wet. Laat Christus u alles zijn, want wie Christus heeft, die heeft voor de tijd en voor de eeuwigheid genoeg. Houdt het daarvoor zegt de Schrift, dat gij der zonde dood zijt, maar Gode levend gemaakt zijt in Christus Jezus. Wees daarom begerig om meer van Hem te kennen, maar meer van Hem te kennen gaat altijd gepaard met een stervend leven. U moet niet beter worden in u zelf, maar slechter, opdat de genade Gods in Christus Jezus heerschappij mag voeren in uw hart en leven. Want waar de zonde meerder geworden is (niet in de uitleving, maar in de inleving), daar is de genade Gods overvloediger geworden. Zo wens ik niets anders meer te weten onder u dan Christus Jezus en Dien gekruisigd. Hij alles, en in allen. Dat is alleen Gode verheerlijkend, en dat is roemen in vrije genade! Amen!

V. den Boef – Zwolle

vdenboef@hotmail.com